

תת"ע 6676/05 - מדינת ישראל נגד זקי כהן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 6676-05-14 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיזוני: 38200790681

בפני כב' השופטת רבקה שורץ
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד זקי כהן
נאשמים

החלטה

לנאמם יוכסה עבירה של התרת נהיגה לאחר (להלן: "הנהג") **שאין לו רישון נהיגה** לסוג הרכב בו נהג בニיגוד לסעיף 10(ב) לפיקודת התעבורה.

אין חולק כי, הנהג לא החזיק רישון נהיגה ישראלי.

אין חולק כי, הנהג החזיק רישון נהיגה פלשתיני תקין.

אין חולק כי, הנהג - נהג ברכב הרשום בארץ סמסטרו 6876356 בישראל (ברוח העבודה באשדוד).

אין חולק כי, לנמה לא היה יותר מאת מפקד כוחות צה"ל או שר התחבורה והבטיחות בדרכים או מי שהוא הסמיר לכך לנוהג ברכב **שאינו רשום באזר**.

גם אין חולק כי, בתיק תמע"א 14-06-1466 הורשע הנהג לאחר תיקון עובדות כתוב אישום בעבירות על תקנה 8 ו- 857ב לתקנות התעבורה (**ג/1**).

mprtotokol הדין בתיק 14-06-1466 (ג/1) מיום 14.12.30 עולה כי, הנהג מתגורר בישראל עם בני משפחתו - באשדוד, על פי אישורים כדין, לאחר שהורחיק מ "האזור" בשל סיכון לחייו.

אזור מוגדר בתקנה 578 לתקנות התעבורה.

נתען ע"י ב"כ הנהג, באותו עניין, כי הנהג שבי בידי החוק וכי אף שמעוניין לקבל רישון נהיגה ישראלי או לקבל אישור להכנס רכב עם לוחית רישוי פלשתינית לישראל אין הדבר מתאפשר לו לאור החלטה גורפת של מנהלת התקנים והקשר ובעך פוגעים בזכותו לנוהג בארץ על אף שיש לו רישון נהיגה.

בא כח הנואם טענה כי הנסיבות העבודתיות של המקרה, שאין חולק עליהן, אינן מגבשות עבירה לפי סעיף 10(ב) המიיחסת לנואם בכתב האישום.

עמוד 1

ב"כ הנאשם טענה כי מאחר שהנаг לא הורשע בעבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה אין מקום להאשים את הנאשם ואף לא להרשיעו בעבירה לפי סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה.

בשים לב לעובדות שאין שניות בחלוקת הפantha ב"כ הנאשם לנוסח הוראה 578א לתקנות התעבורה וטענה כי מאחר שהנаг החזק רישון נהגה פלשטייני תקף ואין לו בעיה של גיל - התקיימו הוראות תקנות 188 - 190 לתקנות התעבורה אליהן מפנה תקנה 578א.

ב"כ הנאשם סבורה כי לכל היותר התקיימו יסודות עבירה לפי תקנה 578ב לתקנות התעבורה וכי העובדה שלנаг לא היה היתר משפט החבורה **לנהוג ברכב שאיןו רשום באזרע** - אינה מהוה הפרת תנאי ברישון הנהיגה אלא אי החזקת תעודה מתאימה. מכאן, מבקשת ב"כ הנאשם להסביר כי אין רלוונטיות לתקנה 8 לתקנות התעבורה גם אם בחרה המאשימה להאשים את הנаг בעבירה זו בלבד עם סעיף 578ב במקום סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ב"כ הנאשם טענה כי התכלית של סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה הייתה לא להתריר לאדם **בלתי כשיר לנהיגת לנהוג ברכב** והוא גורסת כי אין מקום להרchip את גבולות הסעיף מבחינה פרשנית.

לענין תקנה 8 נטען ע"י ב"כ הנאשם, כי זו מועדה להבטיח **מילוי תנאים שנקבעו ברישון נהיגת** כמו למשל הרכבת משקפים בעת נהיגת או נהיגת ברכב אוטומטי ולא עם תיבת הילוקים ידנית למי שלא הוכשר לכך, וכי אין מקום להרchip תחולת התקנה על הוראות אחרות, שהפרtan לא מהוה הפרת תנאי ברישון הנהיגת.

מנגד, טענה ב"כ המאשימה כי בנסיבות העובדיות שבפנינו התקיימו יסודות עבירה של סעיף 10 (ב) לפקודת התעבורה.

ב"כ המאשימה טוענת כי בנסיבות העובדיות שבפנינו בהעדר אישור מפקד כוחות צה"ל לנהוג בתחום ישראל, **ברכב שאיןו רשום באזרע**, ניתן לומר כי הנаг נהג שלא בהתאם לתנאים **ברישון נהיגת** שלו ועל כן תיקנה את כתוב האישום לתקנה 578ב בלבד עם הוראת תקנה 8 לתקנות התעבורה הוואיל ובצד תקנה 578ב אין הוראה עונשית קונקרטית.

ב"כ המאשימה הפantha **לצורך הביטחוני** הצד אכיפת העבירות הנדומות.

דין

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים **לאורן של הוראות החקיקות הנוגעות לחלוקת הגעתית למסקנה כי הצדיק עם ב"כ הנאשם**.

המסגרת הנורמטיבית

ההוראות הרלוונטיות לדין הין סעיף 10 לפקודה, תקנה 8 לתקנות התעבורה ותקנות 578, 578א ו 578ב לתקנות התעבורה.

סעיף 10 לפקודת התעבורה קובע כדלקמן:

(א) לא ינהג אדם רכב מנועי **אלא אם הוא בעל רישיון נהיגת תקף לרכב מסוומו סוג**, שניין על פי פקודת זה, **ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישון** זולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגת ובמידה שפטור.

(ב) **בעל רכב ומילוי שהשליטה על הרכב בידו לא ירשא לנהוג ברכב למי שאיןו רשאי לפי סעיף קטן (א) לנהיגת** בו, ובלבבד שלא יהיה בעל רכב או מי שהשליטה על הרכב בידו, אחראי بعد נהיגתו על ידי אדם שאינו רשאי לנהיגת בו, אם

הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא יוכל לנוהג ברכב.

(ג) לעניין סעיף זה, **אין נפקא מינה אם הרכב רשום בארץ או בחו"ל-ארץ.**

העובדת שהמיאה תיקנה את עובדות כתוב האישום של הנוהג לתקנה 578ב לתקנות מסוימות את העובדה כי הוראות תיקנה 857א לא רלוונטיות כאן וכי מעמדו של רישוּן הנהיגה הפלשטיינאי של הנוהג דין רישוּן נהוג ישראלי, כפי שקבע בתקנה 857א לתקנות התעבורה.

תקנה 578 קובעת את הגדרות הרלוונטיות לתנועה מהאייזור, כדלקמן:

בחלק זה -

"**ازור**" - כל אחד מלאה: יהודה והשומרון ורוצעת עזה;

"**הסכם הביניים**" - הסכם ביןיהם ישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורוצעת עזה;

"**תושב אזור**" - מי שהוא תושב האזור והוא רשום במרשם האוכלוסין לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965.

תקנה 578א קובעת:

857א. **תושב אזור שבידו רישוּן הנהיג בר תוקף שניתן באזור לפי סעיף 38 לנוספת 1** בנספח וו' להסכם הביניים, יראו אותו כבעל רישוּן הנהיג בר תוקף בישראל מקבילה לדרגת רישוּן הנהיגה שלו אם נתקיים בו תנאי הגיל האמורים בתקנות 188 עד 190.

ואולם **תקנה 578ב** מחייבת כדלקמן:

לא ינהג תושב אזוררכב שאינו רשום באזור אלא אם כן -

(1) אם הוא תושב יהודה והשומרון - **יש בידו היתר לכך מפקד כוחות צה"ל** באזור יהודה והשומרון או מי שהוא הסמיר לכך;

(2) אם הוא תושב רוצעת עזה - **יש בידו היתר לכך אשר התחייב והבטיחות בדרכים או מי שהוא הסמיר לכך.**

לשון הוראת החיקוק הנ"ל מצביעה כי בעינינו אין מדובר בהפרת תנאי ברישוּן הנהיגה.

טענת התביעה לפיה העדר היתר מהשר הממונה או מפקד האזור לנוהג בישראל ברכב שאינו רשום באזור מהוות הפרת תנאי ברישוּן הנהיגה - מוטעית.

העדר היתר/תעודה מתאימה לנוהג ברכב שאינו רשום באזור מהוות הפרת הוראת תיקנה 857ב ולא הפרת תנאי ברישוּן הנהיגה.

משמעותה ב"כ הנאים בעבודות וטוענת כי לנוהג רישוּן הנהיג תוקף לפי תיקנה 857א לתקנות, לא די בהרשעת הנהיג בעבירה בנגד לתקנה 8 לתקנות התעבורה כדי להביא להרשעת הנאים בעבירה לפי סעיף 10 (ב) לפקודה. על התביעה נטל הוכחה להוכיח איזה תנאי ברישוּן הנהיג הופר.

בית המשפט עיר לתקנה 175 לתקנות התעבורה וכן לתקנה 216(ד)(2)(ה) לתקנות התעבורה שלא מאפשרת מתן רישיון נהיגה ישראלי לתושב אזרו.

בית המשפט גם עיר לשיקול הביטחוני - שמירה על ביטחון הציבור- של תקנה 857ב לא מאפשר תנועה רכובה של תושב אזרו בתוך ישראל מחשש למעורבות בפעולות עוינית .

העובדת שרשויות מוכננות לקחת סיכון מסוים במתן היתרין כניסה לישראל אינהחייבת לקחת סיכון מוגבר הנובע ממtan רישיונות נהיגה, ואולם הנהג חי בארץ תקופה ממושכת של כ- 13 שנים על פי היתרין מבלי שחיל שינוי בסטטוס שלו וכן היה ליתן הדעת לכך - אך לא במסגרת האכנסיה של פקודת התעבורה ותקנותיה [עlyn סיפה סעיף 11 לגב"צ 5539/05 גדי עטאללה נ' שר הביטחון, הרכב הש': א. גרוניס, א. חיות, י. אלון, (1.11.07).

השיקול הביטחוני עולה בפניו מותב זה במסגרת הליך אחר בתיק ת 31879/08 קג' (23.06.09), שם לאחר עדות הפרקליט תיקנה ב"כ המאשימה את עובדות כתוב האישום לתקנה 857ב לתקנות התעבורה, שתואמת לכואורה את העבודות שאין שונות במחלוקת והמגבשות עבירה לפי תקנה זו.

העובדת כי בצד תקנה 758ב לא קבוע המחוקק הוראה עונשית קונקרטית אינהחייבת הצמדה לתקנה 8 לתקנות התעבורה כטענת ב"כ המאשימה. המחוקק קבוע בהוראת סעיף 68 לפקודת התעבורה כי "העובד על תקנה שהותקנה לפי פקודה זו, דינו כאמור בסעיפים 61, 62 ו-63 לפקודת התעבורה והמאשימה זכאית לטעון לעונש בהתאם לשיקולים הנוגעים לעבירה, תכילת התקנה, האינטרס החברתי שיש להגן עליו, מתוך הענישה ומידניות הענישה הנוגעת".

לאור כל האמור לעיל אין מקום להרשעת הנאשם בעבירה בגיןוד לסעיף 10(ב) לפקודת התעבורה, ממנו יש לזכות את הנאשם ואולם, יש מסד עובדתי להאשים את הנאשם בעבירה בגיןוד לתקנה 857ב לתקנות התעבורה ובזה יורשע הנאשם.

מציאות תשלוח העתק ההחלטה לצדים.

הדין קבוע ליום 3.5.15 יוותר על כנו.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ה, 14 אפריל 2015, בהuder
הצדדים.